

קלעמעניש האב איר צו איר געשריבן און מיט
 א סר טרען, בישט כד איר מצער צר זיין, נאר
 כד איר זאלט דערקעגען די ליבע, וואס איר
 האב אין א שפעדיקער מאס לגבי איר,
 נאר אויב עמייצער האט באטריבט, האט ער
 באטריבט נישט מיד, נאר טילויז איר אלע—
 כד איר זאל (אימ) נישט צו שוער באלאסטן—פאר
 אזעלן אין גענוג די שטראף, וואס ער האט באקומען
 פון דער מעלהית; אזי, אז להיפך איר זאלט אים
 ליבער מוחל זיין און טרייסטן, כד דער זעלביךער
 זאל נישט פארזינקען אין איבער מאסיקן צער.
 דערפאר בעט איר איר, איר זאלט באשטעטיקן
 אים (ארויסצואויזן) ליבע. ווארום פאר דעם
 דאזיקן צוועק האב איר געשריבן, כד איר זאל
 וויסן אייער אויספלואוונג, צי איר זענט געהארכ-
 זאם אין אלעם. און וועמען איר זענט מוחל, בין
 איר אוין (מוחל); ווארום איר האב אויך
 מוחל געווונן, האב איר עס מוחל געווונן צוליב איר
 פאר דעם משיח, כד מיר זאלן נישט באטריגט ווערט
 פונם שטן, ווארום זיינע אינפאלאן זענען אונז נישט
 אומבאקאנט. 12
 און ווען איר בין געקומען קיין טראאס פאר
 דער גוטער בשורה פון דעם משיח, און א טיר איז
 מיר געענט געוווארן אין דעם האר, האב איר נישט
 געהאט קיין מנזה אין מײַן גײַיסט, וויל איר האב
 נישט געפונגען מײַן ברודער טיטוס; נאר האב מיך
 געזעגנט מיט זי און בין אועזק קיין מאצעדאַנְבִּיעַן.
 א דענק אבער צו גּט, וועלכער גיט אונז חמיד
 דעם נצחון און דעם משיח, און אנטפלעקט דורך
 אונז אומעטום דעם ריח ניחוח פון זיין דערקעבע
 טעניש. וויל מיר זענען א ריח ניחוח פון דעם משיח 15